

sig ogsaa anvendes paa Tilfælde som de foreliggende, og det kunde meget vel forenes med de anførte Bestemmelser om Fortrinsret for Vands Afledning, at der skulde kunne foreskrives Foranstaltninger imod den med Dræningsarbejder forbundne Risiko for Vandets Forgiftning ved Stoffer fra selve Jorden.

Jeg vil herefter mene, at Dambrugenes Risiko for Forgiftning efter Foretagelsen af Dræningsarbejder ikke skal kunne hindre Gennemførelsen af samfundsmæssigt betydningsfulde Afvandinger, men at de Grundejere, som gennemfører saadanne Arbejder, maa vise Dambrugerne det Hensyn at træffe Foranstaltninger inden for rimelige Grænser imod denne Risiko, og dette vil ogsaa være i Overensstemmelse med dansk Rets almindelige Regler om Forholdet mellem forskellige Grundejere, jfr. Vinding Kruse: Ejendomsretten I., pag. 286—87 og Ussing: Erstatningsret, pag. 109. Saafremt der i saadanne Tilfælde indtræffer Forgiftning af Dambrugenes Vand, vil jeg derfor ligesom Fiskeridirektoratet mene, at det ikke kan anses for udelukket, at Ejerne af Dammene, hvis de ikke selv har undladt fornuftige Modforholdsregler, kan kræve Erstatning fra Afvandingsinteressenterne, saafremt disse paa deres Side har undladt at træffe rimelige Foranstaltninger, som helt eller delvis kunde have afværget Faren, jfr. herved Dom i U. f. R. 1918, pag. 644.

Med Ærbødighed

Arne Kemp.
